

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

รายการโทรทัศน์มีหลายประเภท หลายรูปแบบ เพื่อกลุ่มบุคคลที่ต่างกัน เด็กวัยรุ่นเป็นกลุ่มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งและผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ได้ผลิตรายการขึ้นเพื่อเขาเหล่านั้น หากแต่ว่ารายการที่เขากำลังชมอยู่กับรายการตามความต้องการของเขา คือสิ่งเดียวกันหรือไม่ เพราะถ้าสิ่งที่รายการให้แก่เด็ก กับสิ่งที่เด็กต้องการไม่สอดคล้องกัน รายการนั้นก็ให้ประโยชน์กับผู้ชมได้ไม่เต็มที่ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง การสำรวจความนิยมและความต้องการรายการโทรทัศน์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงความสอดคล้องระหว่างรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่นิยมกับรายการโทรทัศน์ตามความต้องการของนักเรียนทั้งด้านเนื้อหาของรายการ วิธีการนำเสนอรายการ ผู้ดำเนินรายการ และเวลาในการเสนอรายการ

คำถามที่ใช้ในการวิจัย

๑. รายการซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครคือรายการใด

๒. รายการซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับรายการตามความต้องการของนักเรียน มีความสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๓๕

๒. รายการโทรทัศน์ที่ใช้ในการวิจัย คือ รายการโทรทัศน์ที่ผู้ผลิตได้ผลิตขึ้นโดยคนไทย โดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็นรายการที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กวัยรุ่นโดยแพร่ภาพออกอากาศตั้งแต่ภาคบ่ายถึงปิดสถานี ในวันปกติ และตั้งแต่เปิดสถานีถึงปิดสถานี ในวันหยุดเสาร์หรืออาทิตย์ จาก ๕ สถานี คือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ (อสมท.) สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๗ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๔ (อสมท.) และสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง ๑๑ กรมประชาสัมพันธ์ ระยะเวลาออกอากาศในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงธันวาคม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๓๕

๒. กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๑ ถึง ๖ จำนวน ๕๐๐ คน จากกลุ่มโรงเรียนกลุ่มที่ ๓

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบลำดับขั้นการจัดค่า (Rating Scale) และแบบหลายตัวเลือก (Multiple-Choice) โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับการสำรวจรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาลักษณะข้อคำถาม เป็นแบบลำดับขั้นการจัดค่า (Rating Scale)

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ตามความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- ๒.๑ ความต้องการด้านเนื้อหารายการ
- ๒.๒ ความต้องการด้านวิธีการนำเสนอ
- ๒.๓ ความต้องการด้านผู้ดำเนินรายการ
- ๒.๔ ความต้องการด้านเวลาเสนอ

ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบเลือกตอบ โดยในตอนที่ ๒.๑ และตอนที่ ๒.๒ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามครบแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าสถิติโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าร้อยละ แล้วนำมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์โดยในขั้นตอนการวิเคราะห์ ข้อมูลนี้มีเกณฑ์การตัดสินคะแนนเฉลี่ยดังนี้คือ

แบบสอบถามตอนที่ ๑ เกี่ยวกับความนิยมในรายการโทรทัศน์

แบบสอบถามตอนที่ ๒.๑ และตอนที่ ๒.๒ เกี่ยวกับความต้องการ ด้านเนื้อหาและความต้องการด้านวิธีการนำเสนอ

๕.๕๐-๕.๐๐ หมายถึงว่า ระดับความต้องการมากที่สุด

๓.๕๐-๔.๕๕ หมายถึงว่า ระดับความต้องการมาก

๒.๕๐-๓.๕๕ หมายถึงว่า ระดับความต้องการปานกลาง

๑.๕๐-๒.๕๕ หมายถึงว่า ระดับความต้องการน้อย

๑.๐๐-๑.๕๕ หมายถึงว่า ระดับความต้องการน้อยมาก

สรุปผล

จากการวิจัยสามารถสรุปผลตามคำถามที่ใช้ในการวิจัย คือ

๑. รายการโทรทัศน์ที่เป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครคือ
 ๑. รายการละคร "สามหนุ่มสามมุม"
 ๒. รายการวัยเด็ด
 ๓. รายการ ๑๘๐ ไอคิว

เนื้อหาของรายการ ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการมาก คือ

เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบันเทิง เช่น ภาพยนตร์และดนตรี รองลงมาคือ เนื้อหารายการที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสัตว์ เนื้อหาเกี่ยวกับรายการที่ให้ความรู้และประสบการณ์ ด้านกีฬา ด้านการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ เนื้อหาเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาในการศึกษา การแนะนำอาชีพ การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศ เนื้อหาเกี่ยวกับการเสริมความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์ สุขภาพและอนามัย การปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม การศึกษาต่อในหรือต่างประเทศ ประวัติศาสตร์ชาติไทย โบราณสถานและโบราณวัตถุ บุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตด้านต่าง ๆ และเนื้อหารายการที่เกี่ยวกับการเสริมเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ตามลำดับ

ส่วนเนื้อหาของรายการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการปานกลางคือ การแต่งกายและมารยาทในการเข้าสังคม บุคคลในประวัติศาสตร์ อารยธรรมต่าง ๆ เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ความก้าวหน้าด้านการแพทย์ รายการที่แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในต่างประเทศ การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เนื้อหาเกี่ยวกับโลกและจักรวาล การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้และตกแต่งบ้าน หน้าที่พักเมือง การปกครอง และกฎหมาย รายการเสริมเนื้อหาวิชาภาษาไทย แนะนำสถานที่รับประทานอาหาร ความก้าวหน้าด้านวิศวกรรมศาสตร์

วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี ความก้าวหน้าด้านการเกษตร ศาสนา
คำสอนและแนวทางปฏิบัติของศาสนา นาฏศิลป์และดนตรี และสุดท้ายเนื้อหา
เกี่ยวกับวรรณคดี ตามลำดับ

วิธีการนำเสนอรายการที่นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการมากที่สุด คือ
รายการที่เสนอการแสดงด้านบันเทิง และรายการที่เสนอเป็นภาพยนตร์การ์ตูน
รายการที่มีการเสนอหลาย ๆ แบบรวมอยู่ในรายการเดียว รายการที่เสนอเป็น
ละคร รายการที่มีการเล่นเกมแล้วแจกรางวัล และรายการตอบปัญหา ตาม
ลำดับ

ความต้องการเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการนั้น ด้านจำนวนผู้ดำเนินราย
การ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการผู้ดำเนินรายการคู่ชาย-หญิงมากที่สุด คิด
เป็นร้อยละ ๔๕ และร้อยละ ๓๖.๖๗ ต้องการผู้ดำเนินรายการเป็นกลุ่มผสมชาย
-หญิง จำนวนผู้ดำเนินรายการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการน้อยที่สุด คือ ผู้
ดำเนินรายการชายเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ ๕ ผู้ดำเนินรายการหญิงเดี่ยวร้อยละ
๕.๑๑ ผู้ดำเนินรายการเป็นกลุ่มหญิงล้วนร้อยละ ๕.๘๙ และผู้ดำเนินรายการ
เป็นกลุ่มชายล้วน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๓ ตามลำดับ

การแต่งกายของผู้ดำเนินรายการที่นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด
คือ ผู้ดำเนินรายการที่แต่งกายสุภาพตามสมัยนิยม หรือร้อยละ ๓๘.๖๗ ซึ่งใกล้
เคียงกับการแต่งกายตามแฟชั่นวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๒ ลักษณะการแต่ง
กายของผู้ดำเนินรายการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการน้อยที่สุด คือ การแต่ง
กายแบบง่าย ๆ ไม่มีพิธีการ เพียงร้อยละ ๘.๓๓ เท่านั้น

ด้านความเป็นผู้มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักมาก่อนของผู้ดำเนินรายการ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเห็นว่า ผู้ดำเนินรายการไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีชื่อเสียง
มาก่อนร้อยละ ๕๐.๘๙ และร้อยละ ๔๙.๑๑ เห็นว่า จำเป็นต้องเป็นผู้มีชื่อเสียง

มาก่อน

ความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับผู้ดำเนินรายการด้านรูปร่างหน้าตาของผู้ดำเนินรายการนั้นร้อยละ ๖๓.๓๓ เห็นว่า ผู้ดำเนินรายการจำเป็นจะต้องเป็นผู้มีรูปร่างหน้าตาสวยหรือหล่อ ในขณะที่ร้อยละ ๓๖.๖๗ เห็นว่า ไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้มีหน้าตาสวยหรือหล่อ

ด้านอายุของผู้ดำเนินรายการ ระดับอายุที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการมากที่สุด คือ อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี หรือร้อยละ ๕๘.๔๕ ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมา คือ อายุประมาณ ๒๖-๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๖ และระดับอายุมากกว่า ๔๐ ปี เป็นที่ต้องการน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๑

ด้านระดับการศึกษาของผู้ดำเนินรายการ นักเรียนเห็นว่า ผู้ดำเนินรายการมีการศึกษาระดับใดก็ได้ ร้อยละ ๕๒.๔๕ ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่สุด และการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอันดับถัดมา คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๗ สูงกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๑๑.๒๒ และต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๒.๖๗

ลักษณะการพูดของผู้ดำเนินรายการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการผู้ดำเนินรายการที่พูดจาเร็ว เชื่อมั่น และใช้ศัพท์ทันสมัยถึงร้อยละ ๕๐.๖๗ และผู้ดำเนินรายการที่พูดจาสุภาพ อ่อนโยน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๓๓ ซึ่งใกล้เคียงกันมาก

ด้านเวลาในการเสนอรายการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้องการให้มีการเสนอรายการในช่วงเวลา ๑๗.๐๐ น.-๑๙.๐๐ น. ในวันธรรมดา ส่วนในวันหยุด ช่วงเวลาที่นักเรียนต้องการให้มีการเสนอรายการมากที่สุด คือ เวลา ๘.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น. คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗๗ ของนักเรียนทั้งหมด

๒. ความต้องการในรายการโทรทัศน์ด้านเนื้อหาสาระ วิธีการนำเสนอ ผู้ดำเนินรายการ และเวลาในการนำเสนอ มีความสอดคล้องกับรายการ ซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาดังนี้

ตารางที่ ๑๓ แสดงการเปรียบเทียบเนื้อหาสาระของรายการที่ต้องการ และเนื้อหาสาระในรายการที่เป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

เนื้อหาสาระของรายการ ที่นักเรียนต้องการ	เนื้อหาสาระที่เสนอ ในรายการซึ่งเป็นที่นิยม
๑. บันเทิง	๑. การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
๒. ธรรมชาติและสัตว์	๒. สุขภาพและอนามัย
๓. การแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ	๓. การแต่งกายและมารยาทในการ เข้าสังคม
๔. การแนะแนวการศึกษา	๔. การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม
๕. การแนะแนวอาชีพ	๕. หน้าที่พลเมือง การปกครองและ กฎหมาย
๖. สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศ	๖. บุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต
๗. ความก้าวหน้าทางคอมพิวเตอร์	๗. บันเทิง
๘. สุขภาพและอนามัย	๘. โบราณสถานและโบราณวัตถุ
๙. การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	๙. เสริมเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์
๑๐. การแนะแนวการศึกษาต่อ	
๑๑. ประวัติศาสตร์ชาติไทย	
๑๒. โบราณสถานและโบราณวัตถุ	

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

เนื้อหาสาระของรายการ
ที่นักเรียนต้องการ

เนื้อหาสาระที่เสนอ
ในรายการซึ่งเป็นที่นิยม

๑๓. บุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต
๑๔. เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์
๑๕. การแต่งกายและมารยาทในการเข้าสังคม
๑๖. บุคคลในประวัติศาสตร์
๑๗. อารยธรรมต่าง ๆ
๑๘. เสริมเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์, ภาษาอังกฤษ
๑๙. ความก้าวหน้าด้านการแพทย์
๒๐. แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในต่างประเทศ
๒๑. การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
๒๒. ความรู้เกี่ยวกับโลกและจักรวาล
๒๓. การประดิษฐ์สิ่งของและการตกแต่งบ้าน
๒๔. หน้าที่พลเมือง การปกครอง และกฎหมาย
๒๕. รายการเสริมเนื้อหาวิชาภาษาไทย
๒๖. แนะนำสถานที่รับประทานอาหาร
๒๗. ความก้าวหน้าด้านวิศวกรรมศาสตร์
๒๘. วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี
๒๙. ความก้าวหน้าด้านการเกษตร

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

เนื้อหาสาระของรายการ

ที่นักเรียนต้องการ

เนื้อหาสาระที่เสนอ

ในรายการซึ่งเป็นที่นิยม

๓๐. ศาสนา คำสอน และแนวทางปฏิบัติของศาสนา

๓๑. นาฏศิลป์ และดนตรี

๓๒. วรรณคดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงการเปรียบเทียบความต้องการด้านวิธีการนำเสนอและวิธีการ
นำเสนอในรายการซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

วิธีการนำเสนอรายการ ตามความต้องการ	วิธีการนำเสนอใน รายการซึ่งเป็นที่นิยม
๑. การแสดงด้านบันเทิง, ภาพยนตร์ การ์ตูน	๑. เสนอเป็นละคร
๒. เสนอหลาย ๆ แบบในรายการ เดียวกัน	๒. เสนอหลาย ๆ แบบในรายการ เดียวกัน
๓. เสนอเป็นละคร	๓. เป็นรายการตอบปัญหา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงการเปรียบเทียบความต้องการด้านผู้ดำเนินรายการและ
ผู้ดำเนินรายการในรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา

ผู้ดำเนินรายการ ตามความต้องการ	ผู้ดำเนินรายการใน รายการซึ่งเป็นที่นิยม
๑. ผู้ดำเนินรายการคู่ชาย-หญิง	๑. ผู้ดำเนินรายการคู่ชาย-หญิง
๒. แต่งกายสุภาพตามสมัยนิยม	๒. แต่งกายสุภาพตามสมัยนิยม
๓. ไม่จำเป็นต้องมีชื่อเสียงมาก่อน	๓. มีชื่อเสียงมาก่อน
๔. ต้องมีรูปร่างหน้าตาหล่อหรือสวย	๔. ต้องมีรูปร่างหน้าตาหล่อหรือสวย
๕. อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี	๕. อายุต่ำกว่า ๒๕ ปี
๖. การศึกษาระดับใดก็ได้	๖. ปริญญาตรี
๗. พูดจาคล่องแคล่ว เชื่อมั่น ใช้ศัพท์ทันสมัย	๗. พูดจาคล่องแคล่ว เชื่อมั่น ใช้ศัพท์ทันสมัย

ตารางที่ ๑๖ แสดงการเปรียบเทียบความต้องการด้านเวลาในการเสนอรายงาน
และเวลาในการนำเสนอรายการโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่นิยมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา

เวลาในการเสนอรายการ ตามความต้องการ	เวลาในการเสนอรายการ รายการซึ่งเป็นที่นิยม
๑. วันธรรมดา เวลา ๑๗.๐๐ น.-๑๙.๐๐ น.	๑. วันหยุด เวลา ๑๗.๐๐ น.-๑๘.๐๐ น.
๒. วันหยุด เวลา ๘.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น.	๒. วันหยุด เวลา ๑๕.๐๐ น.-๑๕.๐๐ น.
๓. วันหยุด เวลา ๑๒.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น.	๓. วันธรรมดา เวลา ๑๗.๓๐ น.-๑๘.๐๐ น.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

๑. เนื้อหาสาระของรายการ รายการที่นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการมากที่สุด คือ รายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ บันเทิง ชนรรมชาติและสัตว์ การแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศ การเลือกสาขาวิชาเรียน การแนะนำอาชีพ รายการที่เสริมความก้าวหน้าทางคอมพิวเตอร์ สุขภาพอนามัย การปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม การศึกษาใน-นอกต่างประเทศ ประวัติศาสตร์ชาติไทย โบราณสถานและโบราณวัตถุ และบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตด้านต่าง ๆ เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันที่รายการสามหนุ่มสามมุมและวัยเด็ดได้เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันที่เราประสบ เช่น ความรักระหว่างคนในครอบครัว ความรักของเพื่อน โดยแทรกคติธรรมหรือค่านิยมบางอย่างไว้ให้ผู้ดูได้ติดตาม เนื้อหาจึงเป็นเรื่องที่ไม่เครียด ง่ายสบาย ๆ ถึงแม้ว่ารายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบันเทิงจะเป็นรายการที่นักเรียนชอบมากที่สุดก็ตาม แต่ถ้ารายการนั้นไม่มีคุณค่า ไม่ให้ประโยชน์ใด ๆ ต่อผู้ชม รายการนั้นก็ไม่น่าเป็นที่นิยม ส่วนรายการ ๑๘๐ ไอคิวเป็นรายการที่มีเนื้อหาเสริมวิชาหลักที่เรียนในโรงเรียนคือ วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

๒. วิธีการนำเสนอ รายการสามหนุ่มสามมุมใช้วิธีการนำเสนอในรูปแบบละครจบในตอน เนื้อเรื่องถูกนำเสนอโดยชายสามคนที่เป็นพี่น้องกัน เหตุการณ์ในแต่ละตอน คือ สิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน หรือสิ่งที่เกิดขึ้นกับสังคมปัจจุบัน การเสนอโดยละครจะทำให้ผู้ชมคิดและติดตาม และคิดว่าถ้าตัวเองเป็นคน ๆ นั้น เมื่อเจอเหตุการณ์แบบนั้นจะทำอย่างไร ซึ่งทำให้การนำเสนอด้วยวิธี

ที่น่าสนุกและไม่น่าเบื่อ ส่วนรายการวัยเด็ก วิธีการนำเสนอรายการเป็นแบบ
เสนอหลาย ๆ แบบในรายการเดียวกัน มีทั้งสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียง การแสดง
ทางบันเทิง เช่น ร้องเพลง เดินร่า การแสดงตลก ซึ่งทำให้ผู้ชมได้รับทั้งความ
สนุกและสาระประโยชน์ สุดท้ายรายการ ๑๘๐ ไอคิวมีวิธีการนำเสนอด้วยการ
ตอบปัญหาทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ผู้เข้าแข่งขันจะเป็นนักเรียนมัธยม-
ศึกษาจากโรงเรียนต่าง ๆ วิธีการนำเสนอด้วยการตอบคำถามจึงเป็นวิธีการหนึ่ง
ที่ทำให้รายการสนุก ตื่นเต้น และได้ลองวัดความรู้ทางด้านวิชาการของเด็กด้วย

ส่วนความต้องการของด้านวิธีการนำเสนอ นั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
หาความต้องการให้เสนอการแสดงด้านบันเทิง และภาพยนตร์การ์ตูนมากที่สุด
ถัดมาคือ รายการที่เสนอหลาย ๆ แบบในรายการเดียวกัน และรายการที่เสนอ
เป็นละคร เป็นต้น จะเห็นว่ารายการที่เสนอการแสดงด้านบันเทิงและภาพยนตร์
การ์ตูนนั้นไม่มี

๓. ผู้ดำเนินรายการหรือผู้แสดง ละครสามหนุ่มสามมุมไว้ได้เหมาะสม
สมทั้งด้านบุคลิกและวัย นอกจากนี้ผู้แสดงทุกคนยังเล่นได้สมบทบาทเป็นธรรมชาติ
อีกทั้งผู้แสดงทั้งสามคนเป็นผู้แสดงที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของวัยรุ่นทั้งทรงสิทธิ์
รุ่งนพคุณศรี ศักดิ์สิทธิ์ แท่งทอง และปฏิภาณ ปฐวีกานต์ นอกจากผู้แสดง
หลักของเรื่องทั้ง ๓ คนแล้วยังมี พิศมัย วิไลศักดิ์ เป็นผู้แสดงประกอบ และผู้
แสดงที่เป็นผู้แสดงรับเชิญล้วนอยู่ในช่วงเวลาที่กำลังมีชื่อเสียง หรือเป็นที่ยอมรับ
ของวัยรุ่นทั้งสิ้น ส่วนรายการวัยเด็กผู้ดำเนินรายการ คือ บิลลี่ โอแกนและ
ปรีชา ปานะนันท์นั้นทั้งคู่เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับมาก่อน บิลลี่ โอแกน
คือ นักร้องและนักแสดงที่ประสบความสำเร็จเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ส่วนปรีชา
ปานะนันท์ ก็เป็นนางเอกภาพยนตร์โฆษณามาก่อน โดยเฉพาะชุด "สมศรี"
ของบริษัทเมืองไทยประกันชีวิต ทำให้เขาเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ผู้ดำเนินการ

ทั้งสองคนจึงมีความสอดคล้องกับความต้องการของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาทั้งวัย การพูดจา การแต่งกาย และการศึกษา

๕. เวลา รายการสามหนุ่มสามมุมเสนอในเวลา ๑๗.๐๐ น.- ๑๘.๐๐ น. รายการวัยเด็ดเสนอเวลา ๑๘.๐๐ น.-๑๙.๐๐ น. วันเสาร์ ส่วนรายการ ๑๘๐ ไอศวิ้นนั้นเสนอเวลา ๑๗.๓๐ น.-๑๘.๐๐ น. จะเห็นได้ว่า รายการสามหนุ่มสามมุมและรายการวัยเด็ดเป็นรายการที่ออกอากาศในวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันหยุดและออกอากาศในช่วงบ่าย มีเพียงรายการ ๑๘๐ ไอศวิ้นเท่านั้นที่ออกอากาศเวลา ๑๗.๓๐ น.-๑๘.๐๐ น. แต่เวลาที่นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการมากที่สุดคือ เวลา ๑๗.๐๐ น.-๑๘.๐๐ น. วันธรรมดา เวลา ๐๘.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น. วันหยุด และเวลา ๑๒.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น. จะเห็นได้ว่าเวลาที่นักเรียนมัธยมศึกษาต้องการ และเวลาที่เสนอรายการยังไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกันเท่าที่ควร เนื่องจากรายการที่เป็นที่นิยมของนักเรียนอันดับ ๑ คือ รายการสามหนุ่มสามมุมมีเวลาออกอากาศตรงกับ ความต้องการด้านเวลาของเด็กอยู่ในอันดับ ๔ แต่รายการที่มีความนิยมเป็นอันดับ ๓ กลับมีเวลาออกอากาศในเวลาที่นักเรียนต้องการเป็นอันดับ ๑ ส่วนรายการที่เป็นที่นิยมเป็นอันดับ ๒ คือ วัยเด็ดนั้นมีความสอดคล้องกับเวลาที่นักเรียนต้องการ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าช่วงเวลาของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาต้องการส่วนใหญ่เป็นช่วงเวลาของรายการเด็กเล็ก เช่น รายการผิงน้อยโซว์ เซ็นทรัลบัตทิตน้อย กล้าคิดกล้าทำ โลกของเด็ก เป็นต้น ส่วนในวันหยุดช่วงเวลาที่นักเรียนต้องการก็เป็นช่วงเวลาที่มีสถานีโทรทัศน์ทุกช่องเสนอรายการบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ โดยประสงค์ให้เป็นรายการของประชาชนทั่วไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

๑. ผู้จัดหรือผู้ผลิตรายการสำหรับเด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาควรมีการพัฒนารูปแบบจากรายการประเภทเดียวกันบ้าง มิใช่ลอกเลียนแบบกันทุกช่อง
๒. รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ออกอากาศอยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่แล้วเป็นรายการของเด็กเล็ก มีรายการสำหรับเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาน้อยมาก ซึ่งรัฐบาลหรือผู้เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจกับรายการสำหรับเด็กโตมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย